

KỂ CHUYỆN SÁNG TẠO

Xin chào các bạn!
Tớ xin tự giới thiệu, tớ là một chú rùa nhỏ hiền lành đáng yêu. Các bạn có cho rằng: "rùa cũng có thể thắng cuộc thi chạy với thỏ" không? Nếu bạn nghĩ là : "Không thể" thì hãy theo dõi câu chuyện đáng nhớ của tớ nhé!

Vào một buổi sáng mùa thu, ông mặt trời toả ánh nắng vàng ấm áp chiếu sáng cho muôn loài, tớ thông thả ngắm

cảnh đẹp của buổi sớm mai. Bầu không khí thật là trong lành biết mấy! Bỗng có tiếng cười vang lên từ phía sau lưng tớ. Thì ra là Thỏ. Thấy tớ, Thỏ cất giọng mỉa mai:

- Rùa ơi, cậu đang chạy hay đi thê?

Nghe vậy, tớ vẫn lặng thinh. Tớ biết rằng thỏ đang coi thường mình nên tớ chỉ nhẹ nhàng đáp trả:

- Cậu cho mình là chạy nhanh hay sao? Vậy chúng ta cùng đua nhé?

Thỏ vênh mặt hồng hách:

- Rùa mà cũng thách thức thỏ tài ba đây ư? Thôi được rồi.... Anh chấp chú em chấp chấp nửa đường đấy, xem có thắng được không nào.

Vậy là cuộc thi chạy giữa tớ và thỏ được quyết định diễn ra vào sáng sớm ngày hôm sau. Tớ hồi hộp lắm, tới địa điểm thi đấu từ lúc gà gáy, còn thỏ ta thì tận sát giờ mới ung dung xuất hiện. Đứng ở vạch xuất phát, cậu ta khoe khoang ưỡn ngực tỏ vẻ kiêu hãnh, còn tớ thì làm vài động tác khởi động cơ bản. Khi bác Ngựa hô: "Bắt đầu", tớ di chuyển từng bước chậm rãi, còn thỏ thì trong chớp mắt, chú đã phóng đi xa tít tắp. Thỏ luôn cho rằng mình sẽ chiến thắng nên cậu ấy kiêu ngạo đi chơi tận phương nào. Thỏ mãi ngắm cảnh, đuổi bướm hái hoa, đến khi mệt thì lăn ra ngủ, quên mất cả cuộc thi. Trong khi đó, tớ vẫn kiên trì tiếp tục chạy, mồ hôi vã ra như tắm, ướt hết cả bộ mai thô cứng. Ông mặt trời đã lên tới đỉnh đầu mà tớ vẫn còn cách đích một quãng

đường xa. Ven đường đua, các bạn sóc, nai hô vang : “ Rùa ơi! Cố lên!” Lời cổ vũ nhiệt tình của các bạn như tiếp thêm động lực cho tớ. Nhờ có sự động viên, khích lệ của mọi người, tớ đã về gần tới đích. Lúc này, thỏ ta mới hốt hoảng phi như bay nhưng tớ đã cán đích trước thỏ. Tớ đã giành chiến thắng một cách ngoạn mục.

Khi ấy, thỏ mới bẽn lễn và xấu hổ nói rằng:

- Tớ xin lỗi vì khinh thường cậu, cậu tha thứ cho tớ và chúng mình làm bạn nhé!

Tớ vui vẻ nhận lời. Tớ và thỏ cùng bước lên bục vinh quang vì cả hai đã chiến thắng được chính bản thân mình. Thỏ đã sửa đức tính kiêu ngạo, từ đó được mọi người trong rừng yêu quý. Còn tớ đã vượt qua được sự e dè, nhút nhát của bản thân. Từ đó, chúng tớ trở thành đôi bạn thân thiết.

Đúng là một câu chuyện rất thú vị và tuyệt vời phải không các bạn? Tớ mong rằng các bạn sẽ không kiêu căng, ngạo mạn như bạn thỏ và cũng nhớ đừng bao giờ tự ti về năng lực của bản thân mình nhé! Mọi sự cố gắng sẽ được đền đáp một cách xứng đáng khi chúng ta kiên trì và nỗ lực hết mình.

Học sinh: Mai Đức Dũng – lớp 5A3